

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Andrzej Wasilewski

w sprawie z powództwa L. G.
przeciwko Specjalistycznemu Szpitalowi Wojewódzkiemu w C.
o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 13 maja 2005 r.,
kasacji strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w W.
z dnia 15 października 2004 r., sygn. akt XII Pa .../03,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy w W. wyrokiem z dnia 15 października 2004 r. (XII Pa .../03), w sprawie z powództwa L. G. przeciwko Specjalistycznemu Szpitalowi Wojewódzkiemu w C. o przywrócenie do pracy, w wyniku apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w C. z dnia 18 marca 2003 r. (IV P .../02) zmienił zaskarżony wyrok i zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.890,- zł (wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 maja 2002 r. do dnia zapłaty) tytułem odszkodowania za nieuzasadnione wypowiedzenie warunków pracy i płacy.

W kasacji od powyższego wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy w W. z dnia 15 października 2004 r. pełnomocnik strony pozwanej zarzucił błędną wykładnię art. 45 § 1 k.p. oraz naruszenie art. 316 k.p.c. „przez przyjęcie jako podstawę orzeczenia stanu faktycznego zaistniałego po zamknięciu rozprawy” (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2000 r., I PKN 531/2000 –

odmiennie postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 1998 r., III CKN 259/98, OSNC z 1999 r. nr 4 poz. 82), wskazując na potrzebę rozstrzygnięcia następującego zagadnienia prawnego: „czy Sąd II instancji rozpoznając apelację w sprawie dotyczącej zasadności dokonania pracownikowi wypowiedzenia umowy o pracę, w tym wypowiedzenia zmieniającego, może dokonać tej oceny w oparciu o stan faktyczny jaki zaistniał po złożeniu tego oświadczenia, uwzględniając wyniki postępowania dowodowego przeprowadzonego w toku postępowania apelacyjnego?” W konsekwencji, w kasacji sformułowany został wniosek o zmianę zaskarżonego orzeczenia i oddalenie apelacji oraz zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów procesu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi II instancji do ponownego rozpoznania, przy uwzględnieniu kosztów dotychczasowego postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja powinna czynić zadość szczególnym wymaganiom formalnym określonym w art. 393³ k.p.c., w tym – poza przytoczeniem podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia – powinna ona zawierać także „przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie” (art. 393³ § 1 pkt. 3 k.p.c.), które stanowią odrębny element formalny kasacji jako pisma procesowego. Oznacza to w szczególności, że w kasacji należy wykazać (*sic!*), iż w sprawie, której ona dotyczy, bądź „występuje istotne zagadnienie prawne” (art. 393 § 1 pkt 1 k.p.c. – *a contrario*), bądź „istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie” (art. 393 § 1 pkt. 2 k.p.c. – *a contrario*), bądź też „zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo” albo „zachodzi nieważność postępowania” (art. 393 § 2 k.p.c.). Wnoszący kasację nie może przy tym ograniczyć się do powtórzenia w jej treści jednego lub kilku ustawowych sformułowań, do którego lub których pragnie nawiązać, jako do „okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji”, lecz obowiązany jest do profesjonalnego prawniczego uzasadnienia wskazanej lub wskazanych „okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji” i to w kontekście okoliczności faktycznych i prawnych tej sprawy, której kasacja ta dotyczy. Nie spełnienie tego wymagania kasacji stanowi tzw. brak istotny kasacji, bowiem kasacja taka nie czyni

zadość wymaganiu formalnemu określone w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c., a to w konsekwencji skutkować musi jej odmową jej przyjęcia do rozpoznania. Wymaganiu temu w żadnym razie nie czyni zadość lakoniczne sformułowanie w *petitum* kasacji – jak to ma miejsce w niniejszej sprawie – propozycji rozważenia odpowiedzi na pytanie, „czy Sąd II instancji rozpoznając apelację w sprawie dotyczącej zasadności dokonania pracownikowi wypowiedzenia umowy o pracę, w tym wypowiedzenia zmieniającego, może dokonać tej oceny w oparciu o stan faktyczny jaki zaistniał po złożeniu tego oświadczenia, uwzględniając wyniki postępowania dowodowego przeprowadzonego w toku postępowania apelacyjnego?”

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 393⁷ § 1 k.p.c. w związku z art. 393 § 1 pkt 3 k.p.c. oraz art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98) orzekł jak w sentencji.

Teza:

Nie czyni zadość wymaganiu ‘przedstawienia okoliczności uzasadniających przyjęcie kasacji do rozpoznania’ (art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c.) lakoniczne sformułowanie w *petitum* kasacji jedynie określonego pytania, jakie – w opinii skarżącego – wymagałoby odpowiedzi w związku z podejmowanym przez sąd rozstrzygnięciem w sprawie.